

[Chr. Ernst Christensen.]

borg, at der maa kræves en ny Afgørelse af Grænsespørgsmaalet, at Vejen maaske skal tilbagelægges i Etaper, en fri økonomisk Forbindelse med Tyskland er det første, der maa tilstaas Nordslesvig. Og i den nævnte Artikel hedder det:

„Og eet har Nordslesvig lært. Det kan ikke undvære den økonomiske Forbindelse med det store tyske Marked. Lykkes det ikke Danmark som Helhed at komme frit ind paa dette Marked, saa tør det ikke forhindre, at vi frigør denne Forbindelse for os alene.“

Det er rene Ord for Pengene. Kan Danmark som Helhed ikke komme ind paa det tyske Marked, maa der trækkes en ny Toldgrænse ved Kongeaaen!

Nu har Danmark sikkert ikke noget imod at komme frit ind paa det tyske Marked, tværtimod, jeg tror at kunne tilsi- ge det ærede Medlem hele den danske Regerings og Rigsdags ubetingede Medarbejderskab til dette Formaal og endda efter den gamle Formel noget for noget. Men Sagen ligger maaske noget vanskelig i sin Helhed; de tyske Græsseres Udtalelser peger jo unægtelig i en noget anden Retning. Men alligevel, er det ærlig ment, kan vi tilsi- ge det ærede Medlem en ærlig dansk Næve i Medarbejderskabet.

Men er Hensigten en anden, er det kun et godt og brugbart Vaaben i den tyske Agitation, et Mittel til at holde Utilfred- heden ved lige i de sønderjydske Landsdele, ligger Sagen unægtelig anderledes. Vi har jo mødt dette Krav før i Bevægelsernes Blomstringstid, da det ærede Medlem troede, at det danske Folk havde glemt sin ærefulde Fortid, den hundredaarige Kamp for Ret og Frihed og alt det, vi havde lidt i den tyske Tid. Nej, saa vidt er det ikke kommet, selv om den økonomiske Udvikling har slaæet haarde Saar, som der skal Tid til at læge.

Det er jo ogsaa et stort Spørgsmaal, om en saadan Flytning af Toldgrænsen vilde betyde nogen Fordel for Landsdelen. De Røster, der lyder fra tyske Græsserforeninger eller Bondeforeninger, viser jo klart, hvilke mægtige Vanskeligheder det tyske og slesvig- holstenske Landbrug er ude for. Tonen fra disse Møder er i højeste Grad aands- beslægtet med den Tone, der herskede paa Corneliussmøderne i sin Tid, og viser, hvor Bevægelserne havde deres Rod.

Men i alle Tilfælde vilde det være vigtigt af Hensyn til det gode Forhold, som vi ønsker opretholdt mellem de to Nabo- lande, et Ønske, som jo ogsaa deles af det ærede Medlem, at faa klaret, om det ærede

Medlem fastholder sit Krav om en Told- grænse lagt midt gennem det danske Land og med det aabent udtalte Formaal at løsrive denne Landsdel fra Moderlandet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Be- mærkning.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen kom ind paa at tale om Socialdemokratiets Forhand- lingen i Herning med det tyske Flertal. Naar jeg ikke har taget Ordet ved denne Finanslovdebat for at gøre Rede for dette Spørgsmaal og for Socialdemokratiets Stil- ling, er det, fordi et sønderjyds Medlem af Venstre ved Finanslovbehandlingen Begyn- delse henstillede til os sønderjydske Repre- sentanter, at vi undlod at tage Ordet ved Finanslovens første Behandling, da der jo her i Tinget vilde komme en speciel sønder- jyds Debat, naar det saakaldte sønder- jydske Erhvervsudvalg havde endt sine Overvejelser, og der var, saaledes udtrykte han sig, jo egentlig Anledningen til at drøfte alt, hvad der omfatter Sønderjylland. Jeg erklærede overfor ham, at jeg var ganske enig med ham heri, og derefter har jeg ikke fundet Anledning til at tage Ordet under Finanslovens Behandling.

Jeg vil derfor kun sige til det ærede Medlem og til Venstres Ordfører, der ogsaa talte om den danske Enhedsfront i Sønder- jylland, at den har vi Socialdemokrater intet kendt til, hverken paa det økonomiske eller paa det kulturelt-nationale Omraade. Ven- stre har dernede indkaldt de andre Partier til at danne danske Samfund, men har stadig holdt Socialdemokratiet udenfor. Vi har ikke en eneste Gang, til Trods for at vore Organisationer tæller 17 000 Medlem- mer, faaet Indbydelse til at være med i den Enhedsfront, man dannede dernede, saa man kan spare sig Ulejligheden med at tale om den danske Enhedsfront. Socialdemokratiet bestemmer herefter sin egen Stilling dernede.

Jens Jensen: Som det er almindeligt bekendt, og som det ofte har være nævnt her i Salen, er Kommunernes Kaar over- ordentlig vanskelige. Det gælder vel Kom- munerne i al Almindelighed, men jeg men- ner, det gælder særlig Landkommunerne: Arbejdet er steget overordentligt, og Kom- munerne's Udgifter er gaaet stærkt i Vejret, Kommuneskatterne føles nu rundt omkring overordentlig tyngende, og der er jo des- værre ingen Udsigt til, at Forholdene kan bedres synderligt i den nærmest kommende